Primorski DNEVNIK

datum | data 19/07/1992
stran | pagina 9
naslov | titolo Bogata bera Kinoateljeja
avtor | autore Aleš Doktorič

Bogata bera Kinoateljeja

ALEŠ DOKTORIČ

Kinoatelje v Gorici je z zadnjim filmom, Utz Georga Sluizerja sklenil filmsko sezono GORICA KINEMA 1991/92, pa čeprav priprave na naslednjo že tečejo. Preteklo sezonsko leto je bilo polno novosti in bogato z izkušnjami. Kinoatelje je proslavil svojo 15. obletnico, tako da je načel novo poglavje obstoja. Petnajst let je namreč preteklo, od kadar je prof. Darko Bratina začel zbirati okoli sebe filmske in kulturne navdušence ter je v Primorskem dnevniku izšel o tem tudi dolg intervju z njim. Prehojena pot in dolgoročni projekti so dobili letos svojo potrditev v dveh temeljnih korakih: v realizaciji krajšega igranega filma, avtorsko in deloma tudi produkcijsko samostojnega, in prevzetju goriške kinodvorane Vittoria. Pri slednji operaciji je bil Kinoatelje s svojim obstojem in človeškim potencialom »conditio sine qua non«, realnost, ki je sploh omogočala razmišljanje o prevzetju kinodvorane, upravo samo pa je prevzela »ad hoc« ustanovljena družba Transmedia. Prav zaradi te ugodne konjunkture je Kinoatelje lahko sploh nadaljeval svoje filmske četrtke - Kulturni dom v Gorici je bil (in še bo) neusmiljeno zaprt zaradi popravil.

Ob osvojitvi kinodvoranskega »hardwara« je bil filmski »software«, **Sejem pripadnosti** Danijela Jarca moment množične afirmacije Kinoateljeja v mestu ob svoji premierski izvedbi na otvoritvi letošnjega 7. FILM VIDEO MONITORJA. Film je bil potem prijavljen na nekaj filmskih festivalov, pričakujemo pa tudi njegovo tv predvajanje v prihodnji jeseni.

Ob teh dveh relevantnih sunkih ne smemo seveda pozabiti na dveletni obstoj MULTIMEDIALNEGA TEČAJA SLOVENŠČINE, ki je letos rodil tudi tečaj italijanščine v sodelovanju z Zvezo kulturnih organizacij iz Nove Gorice. Čemu in kako Kinoatelje v jezikovno didaktiko? Jezikovni tečaji so se rodili kot naravna posledica dvojezičnega delovanja v dvojezičnem prostoru in iz dejstva, da nas je naše v večini italijansko občinstvo samo spodbudilo s povpraševanjem.

Prisotnost Kinoateljeja v mestu Gorici pa se odraža predvsem prek sezone GORICA KINEMA, ki je letos stekla že šestič. Če vštejemo filmske cikle, ki jih je Kinoatelje prirejal v Kulturnem domu v sodelovanju z združenjem Piccolo Cineforum, pa je to že deseta. GORICA KINEMA je torej dedič podobnih pobud v korist kvalitetne filmske ponudbe v mestu, ki se vije od časov, ko je na tem področju deloval center goriških jezuitov Stella Mattutina in dvorana d'essai Modernissimo. Verjetno ne bi bilo odveč nekaj statističnih podatkov letošnjega leta: Kinoatelje je skozi revijo GORICA KINEMA predstavil letos 29 filmov, izredno pa še drugih šest. Vštevši filme v rednem predvajanju v kinodvorani Vittoria je filmov 67 (če seveda ne štejemo slovenskih filmov v času FILM VIDEO MONITORJA).

Vsekakor pa je novost na goriški filmski sceni tudi letošnja ustanovitev združenja Sergio Amidei, Kinoatelje pa je v njem prisoten tudi kot edini kolektivni ustanovni član. Združenje ima kot svojo prvenstveno nalogo organizacijo nagrade za scenarij »Sergio Amidei«, za katero je doslej skrbela občina Gorica v prvi osebi. Prva izvedba filmskega pregleda leta 1981 je prinašala retrospektivo del velikega scenarista italijanskega neorealizma. Oče pobude in predsednik novonastalega združenja je sen. Darko Bratina. Vsa zgodba se je začela leta 1977, ko se je prof. Bratina (in tudi ravno tedaj ustanovljeni Kinoatelje) srečal z Amidejem na beograjskem Festu. Po materi je bil Amidei iz družine de Bartolomei iz Solkana pri Gorici.

Filmsko življenje v Gorici je torej v primerjavi s stanjem v ostali Furlaniji-Julijski krajini le označeno s svojo specifiko, ki jo opredeljuje predvsem obstoj in razvoj slovenskega filmskega združenja, v zadnjih letih tudi edinega v mestu. Nimamo velikih filmskih manifestacij, toda vseeno take (Film Video Monitor predvsem, Premio Amidei za njim), ki sežejo po odmevnosti široko v vsedržavni prostor.